

DANIJELA NEDELJKOVIĆ (24), NAJMLAĐI POTPORUČNIK VOJSKE SRBIJE

Pešadija je moj život

► DISCIPLINA: Ne šteti devojke i ne odvaja ih od mladića

► PEŠADIJA: Vojnik mora da zna da dobro barata puškom

PREDRAG VUJANAC

VALJEVO ► „Lezi gotovs“, nimalo prodornim i glasnim, ali sasvim jasnim i sugestivnim glasom, devojka u uniformi sa činom potporučnika obratila se stroju vojnika.

U sekundi su svi bili na zemlji, oružje im je bilo u rukama, a stav i linija besprekorni. Devojka je klekla na desno koleno, odredila metu i potom se čulo „na moju komandu“...

Iako je samo za fotografisanje, bilo je kao da smo na pravoj vatrenoj liniji. Danijela Nedeljković (24), naj-

mlađa potporučnica Vojske Srbije na službi u valjevskoj kasarni, o kojoj je ovde reč, tako komanduje. Tiho, ali nestvarno ubedljivo. Kao što biste pre poverovali, da je sretne u civilu, da se bavi modelingom i modnom pistom, a ne vojničkim pozivom.

– Zaista sam tiha. Mnogi ne veruju da će stroj ispred mene stati mirno, a kamoli šta drugo. Komandovanje je, međutim, stvar socijalne inteligencije gde je najbitniji pravi kontakt s vojnicima. Nedavno sam sa celom četom od 120 vojnika pripremala gađanje i ni muva se nije čula – počinje priču Danijela, kojoj je profesija oficira prosto bila predodređena.

Rodom iz Ralje kod Smedereva, učila je srednju

medicinsku u Požarevcu i živela u internatu, tako da je kao devojčica naučila na odvajanje od doma. Sanjala je da bude lekar ali je želela da roditeljima olakša tako što je neće izdržavati. Izbor je bila Vojna akademija i jedan od najtežih, ali

svakako najvojničkiji smer – pešadija.

– Za akademiju sam se sama pripremala, dok su drugarice u internatu pile kafu i časkale, ja sam u sobi radila sklekove ili trčala na poligonu. Odmalena sam uz roditelje navikla na te-

U ŠTIKLAMA NA VENČANJE

i svečanom haljinom, kao nedavno na venčanju mlade sestre. Živi sa verenikom koji je takode oficir, pa će Vojska Srbije uskoro u svojim redovima imati još jedan bračni par.

Dok je u civilu, Danijela najviše voli da kuva, čita i **OBI LAZI PRIRODU I MANASTIRE VALJEVA.**

Uniformu rado zameni štiklama

Datum: 19.10.2014

Medij: Blic

Rubrika: Društvo

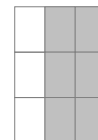
Autori: Predrag Vujanac

Teme: Vojska Srbije

Napomena:

Površina: 900

Tiraž: 128530

Naslov: Pešdija je moj život

Strana: 8

Foto: P. Vujanac

Uniforma

**Htela da upiše
medicinu, ali nije želela
da dugo bude roditeljima
na teretu, pa je otišla na
akademiju**

žak fizički rad, a sa dečacima sam igrala fudbal, basket, rukomet. Pešadiju sam izabrala jer za mene je vojnik onaj koji zna sve vojničke stvari - kaže potporučnica.

Pre nego što je prošlog septembra došla na službu u Valjevo, Danijela je u ovoj kasarni bila kao kadetkinja Vojne akademije, u ulozi statiste na snimanju istoimene serije. Na pitanje ima li sličnosti sa stvarnom akademijom, uz osmeh kaže „deset odsto“.

- Nisam samo starešina već i neko ko ih savetuje i bodri, jer iako većina njih

dolazi zbog kasnijeg stalnog posla u Vojsci, mnogi se ne kolebaju.

Kao komandir voda imam slobodu da biram način realizacije obuke, a moj izbor je da im sve pokažem praktično i barabar radim s njima. Od starta gradim autoritet i vrlo brzo shvate da nema razlike da li ispred njih stoji oficir ili oficirka - objašnjava Danijela.

Devojke u uniformi ne odvaja u odnosu na mladiće. „Ako su dobrovoljno došle, onda sve treba da nauče“, jasna je potporučnica. ■

